

Kære menighedsrådsmedlemmer

Uden jeres medvirken havde vi ingen forening. Mange af jer har været med i rigtig mange år, ingen nævnt – ingen glemt, men alle yder vi en fælles indsats for folkekirken.

Ingen af jer har dog været med fra starten, så derfor ganske kort om baggrunden for vores forening.

I tiårsperioden fra 1912 til 1922 havde der været en meget heftig debat i både kirkelige og politiske kredse. Det var tydeligt at kampen om mest mulig indflydelse på lovgivningen vedr. kirkelovene ofte førte til ønsket om at organisere sig i en distriktsforening og/eller i en landsforening.

Disse nye tanker nåede også vores stift.

Den 17. januar 1920 samledes repræsentanter for stiftets menighedsråd i menighedshuset i Nykøbing F. sammenkaldt af Saksøbing menighedsråd, der i forvejen havde sendt spørgeskemaer ud til samtlige stiftets menighedsråd. Der var 2 spørgsmål:

Ønsker man en sammenslutning af stiftets menighedsråd?

Ønsker man at tiltræde et centralnævn for hele landet?

Der var svar fra 50 af de 100 menighedsråd. Det blev et ja til en lokal forening og nej til en landsforening.

Formålet var at samle medlemmerne til større kirkelige møder. Senere på året tilsluttede man sig landsforeningen.

Bestyrelsen kom til at bestå af forpagter frk. Møller fra Rørbæk, propr. Betz Lindegård fra Karleby, gdr. A. Nielsen fra Gloslunde og præsterne Emborg fra Nr. Alslev og Widding fra Toreby. Den sidste blev formand.

Genforeningen med Nordslesvig i 1920 medførte store ændringer i stiftsstrukturen, bl.a. med oprettelsen af Haderslev Stift. Et stift mere betød flere udgifter, så nu skulle der findes besparelser andetsteds. Derfor blev den nystiftede forenings første store opgave at forsvare sig mod at blive lagt sammen med Roskilde stift.

Og det har vi så gjort lige siden!!

I forsommeren 1922 skulle kirkelovene vedtages. Her er et uddrag fra protokollen søndag d. 14. maj 1922. Formanden tilskrev efter forudgående telefonisk samtale med bestyrelsen kirkeminister I.C. Christensen:

Deres Excellence!

Vi har bragt i erfaring at der på Rigsdagen er tale om at nedlægge Lolland Falsters stift og bispestol. Dette må ikke ske uden at der fra Menighedsrådsforeningen for Lolland Falster stift nedlægges en bestemt indsigelse derimod.

Foreningens bestyrelse er aldeles overbevist om at have hele den kirkeligt sindede befolkning i stiftet med sig, når vi hævder at en nedlæggelse af den herværende bispestol vil føles som et meget stort kirkeligt tab for disse øer.

Vi tør sige at i intet stift har biskoppens personlighed betydet mere for befolkningen end i dette, dels på grund af stiftets lidenhed, men også fordi vi som biskopper har haft mange åndsmyndige mænd, som befolkningen har set hen til med ærbødighed og bevarer i erindringen. – Dertil kommer, at forholdene i Lolland Falster stift arter sig noget anderledes end i det øvrige land. Som befolkningen her i etnografisk og kulturel henseende er noget for sig selv er den det også i kirkelig henseende, hvad der jo for resten er almindelig anerkendt. Den der som biskop her skal virke med eftertryk i en så afgrænset befolkning som den herværende, må bo midt iblandt sit folk og kende og respektere dets ejendommeligheder, en ejendommelighed, som beboerne her næppe har tilfælles med andre uden for stiftet end med Mønboerne.

Vi håber derfor at vore rigsdagsmænd vil betænke sig på at flytte med et bispeembede, der jo dog foruden at være et statsembede repræsenterer kristeligt åndelige værdier, som man flytter med en retskreds.

Skulle det virkelig vise sig uigennemførligt at opretholde bispeembedet her uforandret, så måtte man hellere, som i stiftets første tid, kombinere bispeembedet her med et sognepræsteembede end nedlægge et embede, som for befolkningen her altid har betydet et enhedsmærke og ofte meget mere, der ikke kan vejes og måles, men virker desto dybere.

Efter bemyndigelse af menighedsrådsforeningens bestyrelse.

I ærbødighed Severin Widding

- Og hvordan gik det så?

Ved Folketingets behandling af kirkelovene, herunder organisering af bispeembederne, kom der et ændringsforslag om nedlæggelse af Lolland Falster stift,

der skulle lægges til Roskilde stift. Forslaget blev vedtaget med 71 stemmer for nedlæggelse og 62 stemmer imod.

Ved behandlingen i Landstinget blev ændringsforslaget forkastet med 18 stemmer for nedlæggelse og 34 stemmer for bevarelse af stiftet. De nye kirkelove blev vedtaget i juni 1922. Man oprettede Haderslev stift og beholdt Lolland Falster stift, så man nu havde ni stifter. Først i 1961 oprettedes Helsingør som det 10. stift.

Det var tæt på en nedlæggelse og det spøgelse har hængt der siden.

I dagens anledning har vi støvet vores gamle protokoller af og taget dem med.